

30 marca 1928 r.

B 66h 54/36

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 7044.

Kl. 76 d 7.

W. Schlafhorst & Co.
(M.-Gladbach, Niemcy).

Urządzenie do naprężania i oczyszczania nitok przy cewiarkach, snowakach i innych maszynach włókienniczych.

Zgłoszono 22 kwietnia 1920 r.

Udzielono 28 lutego 1927 r.

Pierwszeństwo: 4 grudnia 1913 r. (Niemcy).

Przy cewiarkach, snowakach i innych maszynach włókienniczych używa się w nowszych czasach do naprężania i czyszczenia nitok, przyrządów, przy których każda pojedyncza nitka przechodzi między tarczowymi powierzchniami ściskowymi, z których górną obciąża się mniej lub więcej, zależnie od żadanego każdym razem naprężenia nitki, i którą nitka obraca dookoła czoła, podczas gdy dolną powierzchnię hamującą tworzy część nieruchoma. Zwiększenie lub zmniejszenie naprężenia nitki wywołuje się górną płytą, obciążającą nitkę i obracającą, przyczem nakłada się dodatkowe ciężary w kształcie tarcz względnie się je zdejmują.

Nitka, przechodząca przez tego rodzaju urządzenie jest nie tylko ciągle naprężona, lecz także, wskutek ciągłego tarcia, ściera się z niej równocześnie wszystkie zanieczyszczenia, jak np. łuski, włókna krótkie i t. p. obce ciała. Te cząstki zbierają się między powierzchniami ściskowymi i są już same przez się tak wielkie, że powodują czasami oddalenie się powierzchni ściskowych od siebie w większej mierze, niżby to wywołać mogła grubość nitki, wskutek czego urządzenie naprężające nitkę przestaje działać. Skutek tego jest ten, że jeżeli się tego urządzenia używa przy nawijarkach, to cewki zostają nawinięte zbyt luźno i powstaje dużo odpadków. Jeżeli urządzenie to umieszczone

jest przy snowakach, to powstaje niejednostajna osnowa, która potem dostarcza niejednostajną tkaninę.

W celu usunięcia tych wad opatrzona jest w myśl wynalazku ta powierzchnia, na której leży tarcza hamująca wraz z ciężarami, jednym lub kilkoma wycięciami, względnie kanałami lub wgłębieniami, do których dostają się oddzielone od nitki zanieczyszczenia i nie przeszkadzają w ten sposób działaniu powierzchni hamujących.

Na rysunku przedstawiony jest na fig. 1 do 3 oraz 4 i 5 wynalazek w dwóch postaciach wykonania.

Na części stałej a znajduje się dolna powierzchnia hamująca b , lewa strona c części a jest według fig. 1 — 3 kształtu półwałcowego i może zostać zapomocą śruby d przytwierdzona do stojaka maszyny. Równocześnie ta część może posiadać rowek n , służący do prowadzenia nitki. Prawa strona części a ma kształt ramienia i jest wydłużona i posiada uszko do doprowadzania nitki f . Rowek lub wycięcie g w części a , kończy się u powierzchni hamującej b i służy do odprowadzania, przechodzących z nitką, zanieczyszczeń. Tarcza hamująca i obraca się na czopie h , a k są to dodatkowe ciężarki.

Idąca z cewki nitka m przechodzi początkowo przez uszko f , dostaje się między powierzchnie b i i , ociera się tutaj ze swych zanieczyszczeń i wychodzi z hamulca nitkowego pod naprężeniem, zależnem od i i k przez rowek n .

Przy wykonaniu według fig. 4 i 5 umocowanie i prowadzenie nitki jest inaczej pomyślane. Nitkę m prowadzą kciuki o i p szczególnego kształtu, a hamowanie nitki odbywa się również między jej wejściem i wyjściem zapomocą powierzchni hamującej b i tarczy hamującej i obciążonej ciężarami k . Najistotniejsza różnica między obydwojema postaciami wykonania polega na tem, że dolna powierzch-

nia b według fig. 4 i 5 zaopatrzona jest w trzy wycięcia g , g^1 i g^2 tak, że tarcza hamulcowa wraz z jej ciężarami ma trzy punkty oparcia, a mianowicie dwa punkty oparcia przez nitkę wchodzącą na b i schodzącą z b prócz tego trzeci punkt oparcia na pozostałym pomiędzy g^1 i g^2 żebrze r . Umieszczenie tych trzech wycięć g , g^1 i g^2 jest tak dobrane, że żebra między g i g^1 z jednej strony, a między g i g^2 z drugiej strony są podłożem dla nitki, zaś żebro r , jak już wspomniano, służy jako podpora tarczy hamulcowej i ma w tym celu kształt symetryczny ze względu na tamte żebra.

Pomimo, że przy tym przyrządzie znajduje się stosunkowo wiele miejsc do odprowadzania zanieczyszczeń nitki, nie zmniejsza to, ani nie działa bynajmniej ujemnie na powierzchnię hamującą jako taką, przeciwnie hamowanie staje się dzięki temu szczególnie jednostajne, a więc działanie jego tem pewniejsze, że oparcie ciężarów hamulcowych ma miejsce w trzech punktach, z których dwa leżą na samej nitce.

Dla istoty wynalazku jest obojętne, czy dolna część jest z metalu, porcelany lub innego materiału i jaki ma kształt. Nie jest także bezwarunkowo konieczne umieszczanie powierzchni ściskowych poziomo, lecz mogą one też mieć położenie o dowolnem nachyleniu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do naprężania i oczyszczania nitki przy cewiakach, snowakach i innych maszynach włókienniczych; przy których nitka przechodzi między obracalną, obciążoną i nieruchomą, pierścieniową powierzchnią hamującą, znamienne tem, że dolna nieruchoma powierzchnia hamująca ma na swej pierścieniowej przestrzeni, na którą działa górna powierzchnia hamująca, jedno lub kilka zagłębień albo wycięć, do

których wpadają zanieczyszczenia nitki, porwane górną powierzchnią hamującą.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamiennie tem, że zagłębienia są w ten sposób umieszczone, iż tarcza hamująca wraz z jej ciężarami posiada dwa punkty oparcia na nitce wchodzącej i schodzącej, a trzeci

punkt na żebrze (r), utworzonym wskutek zagłębień względnie wycięć (g^1 i g^2).

W. Schlafhorst & Co.
Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

